

Curtea Supremă de Justiție
DECIZIE

19 iulie 2016

Colegiul penal lărgit în următoarea componență:

Președinte

Judecători

mun. Chișinău

Nicolae Gordilă

Liliana Catan

Iurie Diaconu

Elena Covalenco

Ion Guzun

a judecat în ședință fără participarea părților recursul ordinar declarat de procurorul în Procuratura de nivelul Curții de Apel Chișinău, Sergiu Brigai, prin care se solicită casarea deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 23 martie 2016, în cauza penală în privința lui

***Gheorghica Vasile Ion**, născut la 12 martie 1974, originar din r-nul Nisporeni, s. Vinători, locuitor în mun. Chișinău, str. Ginta Latină 3, ap. 59,*

Termenul de examinare a cauzei:

- *prima instanță: 04.06.2013-13.10.2015;*
- *instanța de apel: 05.11.2015-23.03.2016;*
- *instanța de recurs: 03.06.2016-19.07.2016;*

C O N S T A T Ă :

1. Prin sentința Judecătoriei Ciocana, mun. Chișinău din 07 decembrie 2012, Gheorghică Vasile a fost recunoscut vinovat și condamnat în baza art. 27,151 alin. (1) și art. 151 alin. (1) Cod penal la 4 (patru) ani închisoare.

În baza art. 90 Cod penal s-a dispus suspendarea condiționată a executării pedepsei aplicate pe un termen de probă de 1 (un) an 6 (șase) luni.

1.1. De către organul de urmărire penală inițial acțiunile lui Gheorghica Vasile au fost încadrate în baza art. 27,151 alin. (1) și art. 151 alin. (1) Cod penal.

2. Împotriva sentinței a declarat apel procurorul, solicitând casarea acesteia, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărâri, prin care Gheorghica Vasile să fie condamnat în baza art. 27,151 alin. (1) Cod penal la 6 ani închisoare, în baza art. 151 alin. (1) Cod penal la 7 ani închisoare, iar conform art. 84 Cod penal, prin cumul parțial să-i fie stabilită pedeapsă definitivă de 8 ani, cu executarea în penitenciar de tip semiînchis.

2.1. Au declarat apel și părțile vătămate Boișteanu Vadim și Țurcan Serghei, prin care au solicitat casarea sentinței, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărâri de achitare a inculpatului, pe motiv că fapta încriminată nu a fost săvârșită de el.

2.2. La fel, apel a depus și avocatul Iu. Bordeniuc în numele inculpatului, solicitând casarea sentinței, rejudecarea cauzei cu pronunțarea unei noi hotărâri de achitare, deoarece fapta încriminată nu a fost săvârșită de Gheorghica Vasile.

3. Prin decizia Colegiului penal al Curții de apel Chișinău din 02 aprilie 2013 au fost admise din alte motive apelurile declarate, casată sentința și dispusă rejudecarea cauzei conform art. 415 alin. (3) Cod de procedură penală de către aceeași instanță de fond, pe motiv că la judecarea cauzei inculpatul nu a fost asistat de avocat.

4. La 08 iunie 2015 acuzatorul de stat a înaintat în instanța de judecată ordonanța privind modificarea învinuirii în sensul agravării, încriminându-i-se lui Gheorghica Vasile comiterea infracțiunii prevăzute de art. 27,151 alin. (2) lit. j) Cod penal și anume, *vătămarea intenționată a integrității corporale și a sănătății, care este periculoasă pentru viață, asupra a două persoane.*

5. Prin sentința Judecătoriei Ciocana, mun. Chișinău din 13 octombrie 2015 Gheorghica Vasile a fost recunoscut vinovat și condamnat în baza art. 27,151 alin. (2) lit. j) Cod penal la 5 (cinci) ani închisoare, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis.

În baza art. 90 Cod penal s-a dispus suspendarea condiționată a executării pedepsei aplicate pe un termen de probă de 5 (cinci) ani.

5.1. Pentru a pronunța sentința prima instanță a reținut că, la 23 octombrie 2010, în jurul orei 05.00, Gheorghica Vasile aflându-se în fața unui magazin alimentar amplasat pe adresa mun. Chișinău, str. Ginta Latină, nr. 8/1, fiind în stare de ebrietate narcotică, acționând cu intenție, a inițiat un conflict cu Odobescu Octavian, Iladi Ruslan și Burlac Vasile. Ulterior, la fața locului au venit colaboratorii de poliție, moment în care inculpatul a trecut strada și s-a ascuns între copaci, așteptând să plece colaboratorii de poliție. Aproximativ la ora 05.30, Țurcan Serghei și Boișteanu Vadim s-au deplasat spre locul unde se ascundea Gheorghica Vasile, care urmărind scopul vătămării intenționate grave a integrității corporale și a sănătății, i-a spus lui Țurcan Serghei și lui Boișteanu Vadim să se apropie de el. Cei doi s-au apropiat, iar Gheorghica Vasile a scos un cuțit din buzunar și i-a aplicat lui Țurcan Serghei în regiunea pectorală o lovitură, în acel moment Boișteanu Vadim l-a împins pe Țurcan Serghei pentru a-l proteja de lovitură, motiv pentru care acțiunea intenționată a lui Gheorghica Vasile de a cauza leziuni corporale grave, nu a putut fi realizată din motive independente de voința sa, acțiunea nereproducând efectul scontat, drept consecință i-au fost cauzate lui Țurcan Serghei conform raportului de expertiză medico-legală nr. 5565 din 29 octombrie 2010, o

plagă tăiată în regiunea lombară pe dreapta cauzată cu un obiect înțepător, care a dus la dereglarea sănătății de scurtă durată și sunt calificate ca vătămări corporale ușoare.

Ulterior, Gheorghica Vasile, continuându-și activitatea infracțională îndreptată spre vătămarea intenționată gravă a integrității corporale, i-a aplicat lui Boișteanu Vadim câteva lovituri cu cuțitul peste diferite părți ale corpului, cauzându-i conform raportului de expertiză medico-legală nr. 2516/D din 25 octombrie 2010, leziuni corporale sub formă de plagă tăiată înțepată a peretelui abdominal anterior, enscerația omerului mare, plagă înțepată a umărului și gambei drepte, care au fost cauzate prin acțiunea traumatică a unui obiect tăietor-înțepător, care prezintă pericol pentru viață și care se califică ca vătămări corporale grave.

6. Nefiind de acord cu sentința procurorul a atacat-o cu apel solicitând casarea acesteia, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărâri prin care inculpatului Gheorghica Vasile, recunoscut vinovat de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 27, 151 alin. (2) lit. j) Cod penal, să-i fie stabilită pedeapsa de 11 ani închisoare cu executarea în penitenciar de tip închis.

În argumentarea apelului a invocat că:

- pedeapsa penală stabilită este prea blândă;

- instanța de fond nu a evaluat concret și la dimensiunile reale pericolul dovedit de inculpat prin agresarea repetată a victimelor, cât și manifestările acestuia înainte de comiterea faptei, respectiv să analizeze obiectiv atitudinea inculpatului progresiv violentă în limbaj și manifestări, mijlocul folosit la comiterea infracțiunii - cuțitul pe care-l purta cu el, precum și nu a ținut cont de persoana celui vinovat, de circumstanțele cauzei și cel mai important - pericolul social al acestei infracțiuni.

6.1. Apel a declarat și avocatul Bordeniuc Iurii în numele inculpatului, solicitând casarea sentinței, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărâri prin care Gheorghica Vasile să fie achitat, deoarece fapta incriminată nu a fost săvârșită de el.

Apelantul a indicat că:

- la examinarea cauzei în fond instanța judecătorească nu a respectat cerința legii cu privire la cercetarea multilaterală, completă și obiectivă a circumstanțelor infracțiunii săvârșite, în special privind clarificarea intenției celui vinovat și a motivelor;

- instanța de fond, soluționând chestiunea despre vinovăția inculpatului în baza art. art. 27, 151 Cod penal, nu a luat în considerație cumulul tuturor circumstanțelor infracțiunii săvârșite, nu a ținut cont, în special, de anturajul, modul de săvârșire a infracțiunii, arma utilizată, numărul, caracterul și localizarea rănilor și a altor leziuni corporale, comportarea anterioară a vinovatului și relațiile dintre ei;

- acuzatorul de stat nu a prezentat în instanța de fond nici o probă care ar servi la constatarea existenței infracțiunii, la identificarea făptuitorului, la constatarea

vinovăției, precum și la stabilirea altor împrejurări importante pentru justa soluționare a cauzei și prin care se confirmă vinovăția lui Gheorghica Vasile în săvârșirea infracțiunii imputate;

- conform art. 101 alin. (1) Cod de procedură penală, sunt inadmisibile probele prezentate de către acuzatorul de stat, cercetate în instanța de judecată și acceptate de către instanța de fond, precum ar fi procesul-verbal de recunoaștere a persoanei care este inadmisibil din motiv că a fost întocmit cu încălcarea normelor de procedură penală, or, în procesul-verbal menționat nu este semnătura părții vătămate despre răspunderea penală, prevăzută în art. 313 Cod penal pentru refuzul de a face declarații, în art. 312 Cod penal, pentru declarațiile mincinoase, precum și despre dreptul de a nu face declarații împotriva sa și împotriva rudelor sale apropiate, cum prevede art. 116 alin. (2) Cod de procedură penală. La fel, inculpatului nu i-a fost propus să ocupe locul pe care îl dorește printre asistenții procedurali, făcând despre aceasta o mențiune în procesul-verbal, alin. (4) art. 116 Cod de procedură penală;

- în urma cercetării judecătorești a fost constatat cu certitudine că inculpatul nu a comis infracțiunile incriminate. De asemenea, despre nevinovăția inculpatului spun și declarațiile părților vătămate, care au confirmat instanței de judecată că Gheorghica Vasile nu este persoana care i-a tăiat, aceste declarații se confirmă și prin alte circumstanțe cum ar fi faptul că părții vătămate nu i-a fost cauzat careva prejudiciu și lipsesc pretențiile materiale și morale față de inculpat;

- la examinarea cauzei în instanța de fond nu au fost prezentate suficiente probe pertinente, concludente și utile prin care se confirmă că fapta incriminată inculpatului întrunește elementele infracțiunii prevăzute de art. art. 27, 151 alin. (2) rit. j) Cod penal;

- recunoscându-l vinovat pe inculpat de comiterea infracțiunii după semnele ce urmează a fi apreciate (de exemplu: deosebită cruzime, vădită lipsă de respect, urmări grave, încălcarea esențială a drepturilor și altele), instanța este obligată ca, în partea descriptivă a sentinței, să precizeze circumstanțele ce au servit ca motiv de a concluziona prezența unuia sau mai multor astfel de indici de calificare.

7. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 23 martie 2016, a fost respins apelul avocatului ca nefondat și a fost admis apelul procurorului, casată sentința și pronunțată o hotărâre nouă potrivit modului stabilit de prima instanță, prin care Gheorghica Vasile a fost recunoscut vinovat și condamnat în baza art. 151 alin. (1) Cod penal la 5 (cinci) ani închisoare, cu executarea în penitenciar de tip semiînchis, iar de învinuirea adusă în baza art. 27,151 alin. (1) Cod penal, Gheorghica Vasile a fost achitat, pe motiv că fapta lui nu întrunește elementele infracțiunii.

7.1. Instanța a reținut că, instanța de fond în mod eronat a stabilit situația de fapt și a calificat acțiunile inculpatului, dând faptei săvârșite încadrarea juridică

necorespunzătoare materialului probator administrat, iar vinovăția lui Gheorghica Vasile în comiterea infracțiunii imputate se confirmă prin cumulul de probe sunt pertinente, concludente, utile și veridice ce coroborează între ele și anume:

- declarațiile părților vătămate Țurcan Serghei și Boiștean Vadim, a martorilor Chiu Dumitru, Stanciu Ruslan, Volontir Marin, Dodan Igor și Burlac Vasilii;
- procesul-verbal de cercetare la fața locului din 23.10.2010 (f.d. 13-15, Vol. I);
- raportul de expertiză medico-legală nr. 2516/D din 25 octombrie 2010 (f.d. 51, Vol. I);
- raportul de expertiză medico-legală nr. 5565 din 29 octombrie 2010 (f.d. 61, Vol. I);
- raportul de expertiză medico-legală nr. 489 din 08.02.2012 (f.d. 34-40, Vol. I);
- raportul de expertiză medico-legală nr. 204 din 30.11.2011 (f.d. 97-99, VOL. II);
- procesul-verbal de examinare a corpului delict din 07.12.2010, prin care a fost examinat cuțitul ridicat de la locul faptei (f.d. 103, Vol. II);
- procesele-verbale de confruntare (f.d. 179-190; Vol. I);
- procesul-verbal de prezentare spre recunoaștere din 23.10.2010, partea vătămată Țurcan Serghei 1-a recunoscut pe inculpatul Gheorghica Vasile, ca fiind acela care i-a aplicat lovituri lui și părții vătămate Boiștean Vadim (f.d. 42-43, Vol. I).

Colegiul penal analizând cumulul de probe prin prisma art. 101 Cod de procedură penală, din punct de vedere al pertinentei, concludenței, veridicității și coroborării lor, a constatat că, acțiunile inculpatului Gheorghica Vasile au fost eronat reîncadrate juridic de către acuzatorul de stat în baza art. art. 27, 151 alin. (2) lit. j) Cod penal, iar ulterior, greșit menținută acuzarea de către prima instanță condamnându-l pe inculpat în baza art. art. 27, 151 alin. (2) lit. j) Cod penal, deoarece, instanța de apel a reținut dovedită vinovăția inculpatului în săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 151 alin. (1) Cod penal doar în privința părții vătămate Boișteanu Vadim, după semnele calificative - *vătămarea intenționată gravă a integrității corporale, care este periculoasă pentru viață*.

Astfel, Colegiul penal a constatat că, la 23 octombrie 2010, în jurul orei 05.00, Gheorghica Vasile aflându-se în fața unui magazin alimentar amplasat pe adresa mun. Chișinău, str. Ginta Latină, nr. 8/1, fiind în stare de ebrietate narcotică, acționând cu intenție, a inițiat un conflict cu Odobescu Octavian, Iladi Ruslan și Burlac Vasile. Ulterior, la fața locului au venit colaboratorii de poliție, moment în care inculpatul a trecut strada și s-a ascuns între copaci, așteptând să plece colaboratorii de poliție. Aproximativ la ora 05.30, Țurcan Serghei și Boișteanu Vadim s-au deplasat spre locul unde se ascundea Gheorghica Vasile, care i-a spus

lui Țurcan Serghei și lui Boieșteanu Vadim să se apropie de el. Cei doi s-au apropiat, iar Gheorghica Vasile a scos un cuțit din buzunar și i-a aplicat lui Țurcan Serghei în regiunea pectorală o lovitură, în acel moment Boieșteanu Vadim l-a împins pe Țurcan Serghei, pentru a-l proteja de lovitură. Ulterior, Gheorghica Vasile i-a aplicat lui Boieșteanu Vadim câteva lovituri cu cuțitul peste diferite părți ale corpului, cauzându-i conform raportului de expertiză medico-legală nr. 2516/D din 25 octombrie 2010, leziuni corporale sub formă de plagă tăiată înțepată a peretelui abdominal anterior, ensceratiaomerului mare, plagă înțepată a umărului și gambei drepte, care au fost cauzate prin acțiunea traumatică a unui obiect tăietor-înțepător, care prezintă pericol pentru viață și care se califică ca vătămări corporale grave.

Instanța de apel verificând temeinicia și legalitatea sentinței atacate a conchis că, prima instanță întemeiat a constatat vinovăția inculpatului în comiterea infracțiunii față de partea vătămată Boieșteanu Vadim și corect a apreciat critic declarațiile părții vătămate, care a declarat că, nu inculpatul este persoana care l-a atacat, or, declarațiile martorilor oculari Chiu Dumitru, Dodan Igor, Burlac Vasilii și Stanciu Ruslan, care au sosit la fața locului și care l-au reținut pe Gheorghica Vasile, au confirmat cu certitudine că anume acesta era la fața locului și avea în mână cuțitul.

Colegiul a apreciat critic argumentele din apelul apărătorului precum că, inculpatul nu a fost implicat în general în acel conflict, or prima instanță s-a expus asupra acestei versiuni apreciind-o ca irelevantă, deoarece prezența acestuia și necesitatea reținerii a fost confirmată de toți martorii audiați, declarații ce au fost puse la baza sentinței de condamnare, pe motivul că acestea sunt concludente și pertinente.

În cadrul judecării apelului, instanța a constatat că, în acțiunile inculpatului Gheorghica Vasile se regăsesc modalitățile de săvârșirea faptei prejudiciabile urmate de cauzarea unei urmări prejudiciabile, potrivit laturii obiective a infracțiunii incriminate. Or, conform materialelor cauzei penale precum și declarațiile martorilor audiați la urmărirea penală și în instanța de fond, s-a reținut cu certitudine că prin acțiunile sale inculpatul a aplicat multiple lovituri cu cuțitul peste diferite părți ale corpului, prin ce a cauzat părții vătămate Boieșteanu Vadim vătămări corporale grave, care prezintă pericol pentru viață.

În acest sens, nu poate fi pusă la îndoială intenția directă a inculpatului de a cauza vătămări corporale grave părții vătămate, luînd în considerare că inculpatul chemînd părțile vătămate să se apropie de el, a scos cuțitul și i-a aplicat o lovitură cu cuțitul lui Țurcan Serghei, apoi lui Boieșteanu Vadim mai multe lovituri în diferite regiuni ale corpului, dorind astfel cauzarea vătămării grave a integrității corporale sau a sănătății părții vătămate Boieșteanu Vadim.

Astfel, instanța de fond justificat a remarcat că, versiunea părții apărării prin care se solicită achitarea inculpatului reieșind din acțiunile acestuia și intenția lui a

fost respinsă, deoarece componența dată de infracțiune este o componență materială și se consideră consumată din momentul survenirii consecințelor.

Reieșind din aceste considerente. Colegiul penal a considerat dovedită fără echivoc vinovăția inculpatului Gheorghica Vasile în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 151 alin. (1) Cod penal în privința părții vătămate Boișteanu Vadim.

Totodată, în urma cercetării probelor sus-menționate prin prisma art. 101 Cod de procedură penală, din punct de vedere al pertinentei, concludenței, veridicității și coroborării lor, Colegiul penal a considerat că, instanța de fond nu a analizat multilateral cumulul de probe și eronat l-a recunoscut vinovat pe inculpatul Gheorghica Vasile în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 27, 151 alin. (2) lit. j) Cod penal, după semnele calificative: *vătămarea intenționată a integrității corporale și a sănătății, care este periculoasă pentru viață, asupra a două persoane.*

Din analiza cumulară a probelor, instanța de apel a ajuns la concluzia că, în acțiunile inculpatului nu se regăsește componența infracțiunii incriminate de tentativă a comiterii infracțiunii de vătămare intenționată gravă a integrității corporale părții vătămate Țurcan Serghei, deoarece nu se regăsesc modalitățile de săvârșire a faptei prejudiciabile manifestată prin acțiunea de cauzare a vătămării grave a integrității corporale lui Țurcan Serghei soldată cu urmări prejudiciabile sub formă de vătămare gravă a integrității corporale sau a sănătății, or, conform raportului de expertiză medico-legală nr. 5565 din 29.10.2010, lui Țurcan Serghei i-a fost cauzată o plagă tăiată în regiunea lombară pe dreapta cauzată cu un obiect înțepător, care a dus la dereglarea sănătății de scurtă durată și sunt calificate ca vătămări corporale ușoare, iar urmările prejudiciabile survenite la partea vătămată Țurcan Serghei nu sunt prevăzute de norma penală, cauzarea acestora nefiind incriminată de Legea penală.

Instanța de apel a reținut că, latura subiectivă a infracțiunii incriminate inculpatului constă în intenție directă sau indirectă manifestată prin dorința acestuia de a cauza părții vătămate anume vătămări grave a integrității corporale, după specificul localizării loviturii aplicate, iar din probele administrate de către acuzare și prezentate instanței spre cercetare, nu poate fi constatat cu certitudine că, inculpatul Gheorghica Vasile avea intenția directă să cauzeze părții vătămate Țurcan Serghei leziuni corporale grave.

Prin urmare, Colegiul penal a considerat că, vinovăția lui Gheorghica Vasile în săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. art. 27, 151 alin. (1) Cod penal nu a fost dovedită prin probe suficiente, pertinente, concludente și utile, administrate în conformitate cu legea procesuală penală și lipsește componența acesteia.

La determinarea categoriei și măsurii de pedeapsă inculpatului Colegiul penal a ținut cont de circumstanțele reale și personale, de caracterul și gradul prejudiciabil al infracțiunii săvârșite, de persoana inculpatului și circumstanțele cauzei și de

prevederile art. 7, 61, 75, 76 și 77 Cod penal.

Totodată, s-a constatat lipsa circumstanțelor agravante în temeiul art. 77 Cod penal și a circumstanțelor atenuante în temeiul art. 76 Cod penal și luându-se în considerație toate circumstanțele cauzei și anume, opinia participanților la proces, inculpatul a săvârșit din intenție directă o infracțiune gravă, fiind în stare de ebrietate narcotică, prezintă pericol social sporit pentru societate, nu a recunoscut vina, nu a conștientizat gravitatea faptelor comise, nu a restituit prejudiciul material cauzat părții vătămate Boișteanu Vadim, deși ultimul nu are pretenții de ordin material sau moral și astfel, Colegiul penal a considerat că, corectarea și reeducarea inculpatului este posibilă doar prin izolarea acestuia de societate, stabilindu-i pedeapsă sub formă de privațiune de libertate.

Reieșind din circumstanțele indicate, Colegiul penal a conchis că, restabilirea echității sociale, corectarea și reeducarea lui Gheorghica Vasile, precum și prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni atât din partea inculpatului, cât și din partea altor persoane, poate avea loc doar prin aplicarea unei pedepse penale sub formă de închisoare în limitele sancțiunii prevăzute de art. 151 alin. (1) Cod penal, care va reprezenta un remediu echitabil corecției inculpatului.

8. Procurorul a declarat recurs ordinar, făcând trimitere la prevederile art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală, prin care solicită casarea deciziei menționate, cu dispunerea rejudecării cauzei în instanța de apel, în alt complet de judecată.

În motivarea solicitării recurentul a invocat că:

- instanța de apel a dispus achitarea inculpatului de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 27,151 alin. (1) Cod penal fără să țină cont că prin ordonanța din 08 iunie 2015 în corespundere cu art. 326 alin. (1) Cod penal, lui Gheorghica Vasile i s-a modificat învinuirea în sensul agravării, încriminându-i infracțiunea prevăzută de art. 27,151 alin. (2) lit. j) Cod penal și instanța de apel urma să se expună referitor la învinuirea adusă, cu atât mai mult că acesta a și fost recunoscut vinovat de comiterea infracțiunii vizate;

- instanța de apel urma să se expună dacă fapta întrunește elementele infracțiunii prevăzute de art. 27,151 alin. (2) lit. j) Cod penal și în cazul în care constata că calificativul – *asupra a două persoane* lipsește în cazul dat, urma să califice acțiunile fără calificativul dat, fără a dispune achitarea inculpatului de o componentă de infracțiune de care nu a fost învinuită;

- în situația în care instanța a constatat că nu există tentativa comiterii infracțiunii față de partea vătămată Țurcan Serghei, urma să țină cont că anume acestuia inculpatul intenționat i-a provocat o plagă tăiată în regiunea lombară pe dreapta cauzată cu un obiect înțepător, care a dus la dereglarea sănătății de scurtă durată și sunt calificate ca vătămări corporale ușoare și prin urmare, inculpatul urma a nu fi achitat pe acest episod, deoarece în cazul în care nu sunt elementele

infracțiunii, fapta lui constituie cu puțin contravenție prevăzută de art. 78 alin. (3) Cod contravențional.

9. Judecînd recursul ordinar în raport cu actele cauzei, Colegiul penal lărgit ajunge la concluzia că acesta urmează a fi admis, cu casarea deciziei instanței de apel și trimiterea cauzei la rejudecare.

Conform prevederilor art. 435 alin. (1) pct. 2) lit. c) Cod de procedură penală, *judecînd recursul, instanța de recurs este în drept să îl admită, să dispună rejudecarea de către instanța de apel, în cazul în care eroarea judiciară nu poate fi corectată de către instanța de recurs.*

În corespundere cu art. 448 Cod de procedură penală, instanța de recurs judecînd recursul verifică legalitatea și temeinicia hotărîrii atacate pe baza materialului din dosarul cauzei și a oricăror documente noi prezentate. De asemenea, instanța de recurs poate să intervină în soluția instanței de apel, inclusiv și să o caseze, atunci cînd se constată comiterea unei erori de drept, care a dus la adoptarea unei hotărîri ilegale, totodată verificînd dacă s-a aplicat corect legea la faptele reținute prin hotărîrea atacată și dacă aceste fapte au fost constatate cu respectarea dispozițiilor de drept formal și material.

Colegiul lărgit menționează că, declanșînd o continuare a judecării cauzei în fond, apelul este o cale de atac sub aspect de fapt și de drept, întrucît o dată exercitat produce un efect devolutiv complet, în sensul că provoacă un control integral atît în fapt, cît și în drept în privința persoanelor care l-au declarat.

În susținerea acestei statuări vin prevederile pct. 14.7 a Hotărîrii Plenului Curții Supreme de Justiție nr.22 din 12.12.2005 cu privire la practica judecării cauzelor penale în ordine de apel cu modificările și completările ulterioare, care stipulează că, în sensul cerințelor art. 414 Cod de procedură penală, chestiunile de fapt asupra cărora s-a pronunțat ori trebuia să se pronunțe prima instanță și care, prin apel, se transmit instanței de apel sunt următoarele: dacă fapta reținută ori numai imputată a fost săvîrșită ori nu, dacă fapta a fost comisă de inculpat și, dacă da, în ce împrejurări a fost comisă, în ce constă participația, contribuția materială a fiecărui participant, dacă există circumstanțe atenuante și agravante, dacă probele corect au fost apreciate, dacă toate în ansamblu au fost apreciate de prima instanță prin prisma cumulului de probe anexate la dosar, în conformitate cu art. 101 Cod de procedură penală. În ce privește chestiunile de drept pe care le poate soluționa instanța de apel, acestea sunt: dacă fapta întrunește elementele infracțiunii, dacă infracțiunea a fost corect calificată, dacă pedeapsa a fost individualizată și aplicată just, dacă normele de drept procesual sau penal, au fost corect aplicate.

În cazul în care se constată încălcări ale prevederilor legale referitoare la chestiunile menționate, hotărîrea instanței de apel urmează a fi desființată, cu trimiterea cauzei la rejudecare, dacă eroarea constatată nu poate fi corectată de instanța de recurs.

În sensul art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală, hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel. Erorile de drept pot fi erori de drept formal sau procesual și erori de drept material sau substanțial. Instanța de recurs verifică dacă s-a aplicat corect legea la faptele reținute prin hotărârea atacată și dacă aceste fapte au fost constatate cu respectarea dispozițiilor de drept formal și material.

Deci, statuînd asupra principiului respectării normelor de drept menționate, Colegiul penal lărgit constată că instanța de apel la adoptarea soluției sale, care a fost expusă pe larg în punctul 7.1. din prezenta decizie, nu a respectat întocmai prevederile legale enunțate supra, interpretînd eronat prevederile legii penale și procesual penale, prin urmare aceasta fiind afectată de erori de drept prescrise de pct. 6) alin. (1) art.427 Cod de procedură penală și anume că, *instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel și hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția ori motivarea soluției contrazice dispozitivul hotărârii.*

În primul rînd, Colegiul penal lărgit menționează că, instanța de fond a adoptat o soluție de condamnare pe art. 27,151 alin. (2) lit. j) Cod penal în privința lui Gheorghica Vasile, iar instanța de apel la rejudecarea cauzei a admis apelul procurorului casînd sentința primei instanțe pronunțînd o nouă hotărîre, prin care inculpatul a fost recunoscut vinovat și condamnat în baza art. 151 alin. (1) Cod penal, iar de învinuirea adusă în baza art. 27,151 alin. (1) Cod penal a fost achitat, pe motiv că fapta lui Gheorghica Vasile nu întrunește elementele infracțiunii.

Astfel, instanța de apel reîncadrînd fapta juridică a inculpatului condamnat prin sentință în baza învinuirii înaintate a constatat că: *„vinovăția lui Gheorghica Vasile în săvîrșirea infracțiunii prevăzute de art. 27, 151 alin. (1) Cod penal nu a fost dovedită prin probe suficiente, pertinente, concludente și utile, administrate în conformitate cu legea procesual penală și lipsește componența acesteia de tentativă a comiterii infracțiunii de vătămare intenționată gravă a integrității corporale părții vătămate Țurcan Serghei”.*

Însă, inițial, Colegiul penal al Curții de Apel Chișinău pînă a ajunge la concluzia privind achitarea inculpatului pe acest capăt de acuzare a constatat că: *„..... Gheorghica Vasile a scos un cuțit din buzunar și i-a aplicat lui Țurcan Serghei în regiunea pectorală o lovitură.....”*

Prin urmare, este evidentă contradicția în soluția instanței de apel, ceea ce direct duce la încălcarea prevederilor art. 394 alin. (3) pct. 1) Cod de procedură penală, care stipulează că *partea descriptivă a sentinței de achitare trebuie să cuprindă indicarea învinuirii pe baza căreia cauza în privința învinutului a fost trimisă în judecată*, or, conform art. 419 Cod de procedură penală *rejudecarea cauzei de către instanța de apel se desfășoară potrivit regulilor generale pentru examinarea cauzelor în primă instanță, care se aplică în mod corespunzător.*

Tot aici, instanța de recurs atenționează că, instanțele trebuie să acorde o importanță deosebită la respectarea formei hotărîrii, care servește la dezvăluirea mai amplă a conținutului hotărîrii luate în urma judecării cauzei și trebuie să corespundă atât după formă, cât și după conținut cerințelor prevăzute la art. 384-397 Cod de procedură penală

Astfel, situația descrisă mai sus servește drept temei pentru casarea hotărîrii și nu poate fi corectată în recurs, ceea ce echivalează cu nesoluționarea fondului cauzei, iar motivarea soluției adoptată de instanța de apel, contrazice dispozitivul hotărîrii, cu toate că dispozitivul trebuie să corespundă concluziilor făcute de instanță în partea descriptivă și prin urmare, acest temei se încadrează în prevederile art. 427 alin.(1) pct. 6) Cod de procedură penală și se soldează cu casarea deciziei recurate și remiterea cauzei la o nouă rejudecare în ordine de apel.

La o nouă judecare a cauzei, este necesar a se ține cont că una din condițiile adoptării unei sentințe legale este corespunderea părții descriptive a ei cu circumstanțele constatate în ședința de judecată, iar la întocmirea ei, instanța trebuie să îndeplinească cerințele art. 394 Cod de procedură penală și să soluționeze toate chestiunile prevăzute în art. 385 Cod de procedură penală potrivit cărora, instanța își întemeiază sentința numai pe probele care au fost cercetate în ședința de judecată. Această prevedere se referă și la adoptarea deciziei de către instanța de apel

În al doilea rînd, Colegiul penal lărgit precizează că, apelul este o cale de atac sub aspect de fapt și de drept, întrucît odată exercitat, produce un efect devolutiv complet în sensul că provoacă un control integral atât în fapt, cât și în drept numai la persoana care l-a declarat, la calitatea acesteia în proces și la persoana împotriva căreia este îndreptat de către jurisdicția de al doilea grad asupra hotărîrii primei instanțe. În baza apelului se face o nouă judecată în fond a cauzei, apreciindu-se probele din dosar, utilizîndu-se și posibilitatea administrării de noi probe.

Totodată, dacă instanța de apel admite cererea de apel, decizia trebuie să cuprindă analiza probelor pe care s-a bazat instanța pronunțînd hotărîrea respectivă, să indice din ce motive ele urmează a fi reapreciate, admise ori respinse ca probe. La fel, instanța de apel poate da o nouă apreciere probelor din dosar și poate administra, la cererea părților, orice probe noi pe care le consideră necesare, fiind obligată să se pronunțe asupra tuturor motivelor invocate în apel.

În speță, Colegiul menționează că, la 08 iunie 2015 acuzatorul de stat a înaintat în prima instanță ordonanța privind modificarea învinuirii în sensul agravării, încriminîndu-i lui Gheorghica Vasile comiterea infracțiunii prevăzute de art. 27,151 alin. (2) lit. j) Cod penal și anume, *vătămarea intenționată a integrității corporale și a sănătății, care este periculoasă pentru viață, asupra a două persoane.*

În baza ordonanței din 08.06.2015 (f.d. 20, Vol. III) instanța de fond l-a recunoscut vinovat și condamnat pe Gheorghica Vasile în baza art. 27,151 alin. (2) lit. j) Cod penal, constatînd faptul că acesta a încercat să cauzeze vătămări corporale grave lui Boiștean Vadim și Țurcan Serghei, însă din cauze independente de voința lui a fost vătămată grav doar o persoană, ceea ce atestă o nerealizare integrală a intenției.

Ulterior, instanța de apel nefiind de-acord cu soluția instanței de fond a casat-o și a concluzionat că Gheorghica Vasile prin acțiunile sale a aplicat multiple lovituri cu cuțitul peste diferite părți ale corpului cauzînd-i părții vătămate Boișteanu Vadim vătămări corporale grave, care prezintă pericol pentru viață, condemnîndu-l în această parte în baza art. 151 alin. (1) Cod penal, iar în ceea ce privește tentativa de comitere a infracțiunii de vătămare intenționată gravă a integrității corporale părții vătămate Țurcan Serghei, Colegiul penal a concluzionat că în acțiunile inculpatului nu se regăsește componența infracțiunii incriminate dispunînd achitarea acestuia pe acest capăt de învinuire.

Lecturînd textul deciziei recurate Colegiul remarcă că, instanța de apel ajungînd la soluția de achitare expune o motivare confuză, or, în pct. 51 a deciziei indică că *„nu poate fi pusă la îndoială intenția directă a inculpatului de a cauza vătămări corporale grave lui Boișteanu Vadim, luînd în considerare că inculpatul chemînd părțile vătămate să se apropie de el, a scos cuțitul și i-a aplicat o lovitură cu cuțitul lui Țurcan Serghei, apoi lui Boișteanu Vadim mai multe lovituri în diferite regiuni ale corpului, dorind astfel cauzarea vătămării grave a integrității corporale sau a sănătății lui Boișteanu Vadim”*, iar în pct. 57 a deciziei face o concluzie haotică și fără înțeles precum că *„nu poate fi negată aplicarea de către Gheorghica Vasile a loviturii cu cuțitul în regiunea pectorală a părții vătămate Țurcan Serghei, în rezultatul căreia ultimului i-a fost cauzată o vătămare corporală ușoară, fapt confirmat de către martorii Chiu Dumitru, Dodan Igor, Burlac Vasilii și Stanciu Ruslan și raportul de expertiză medico-legală nr. 5565 din 29.10.2010”*.

Astfel, Colegiul menționează că instanța de apel pe de o parte constată acțiunea inculpatului de vătămare corporală lui Țurcan Serghei, însă pe de altă parte îl achită pe motiv că în acțiunile sale nu sunt întrunite elementele de tentativă a comiterii infracțiunii de vătămare intenționată.

Mai mult ca atît, Colegiul penal al Curții de Apel concluzionează că nu a fost confirmată intenția inculpatului de a cauza vătămări corporale părții vătămate Țurcan Serghei, situație cu care instanța de recurs nu este de-acord odată ce Gheorghica Vasile a fost cel care i-a chemat pe Boiștean Vadim și Țurcan Serghei în ascunzătoarea sa și ca urmare, la rejudecarea cauzei instanța de apel urmează să se expună asupra intenției inculpatului și modul în care aceasta a fost manifestată.

În aceiași ordine de idei, Colegiul lărgit reține că, inculpatul a fost pus sub învinuire pentru săvîrșirea unei tentative de comitere a vătămarilor corporale grave

și potrivit doctrinei penale, tentativa reprezintă în primul rând un început de executare a acțiunii îndreptate nemijlocit împotriva valorii sociale ocrotite și de Codul penal, iar făptuitorul prin actele de executare, atentează la obiectul concret și creează pericolul real de a-i cauza o daună, iar în unele cazuri chiar îi cauzează o anumită daună cu intenție directă.

Prin urmare, instanța de recurs luând în considerație modificarea învinuirii conform art. 326 Cod de procedură penală și verificând materialele cauzei în coraport cu cele menționate mai sus, conchide că instanța de apel pripit a ajuns la concluzia privind condamnarea inculpatului pe un capăt de acuzare în baza art. 151 alin. (1) Cod penal, iar pe alt capăt de acuzare fiind achitat de sub învinuirea adusă în baza art. 27,151 alin. (1) Cod penal punând la baza soluției sale argumente imprecise și neclare, ceea ce impune reluarea rejudecării cauzei în aceeași instanță de apel unde urmează a se face o analiză amplă a circumstanțelor cauzei și a se determina dacă în acțiunile inculpatului sunt prezente elementele infracțiunii incriminate, or, cercetarea judecătorească este cea mai importantă și mai complexă parte a judecării în fond, de buna ei desfășurare depinde în mare măsură stabilirea adevărului.

De asemenea, Colegiul consideră necesar de a atenționa, că motivarea soluției pronunțate de instanța de judecată constituie o îndatorire care înlătură orice aspect discreționar în realizarea justiției, acordând părților din proces posibilitatea să-și formeze convingerea cu privire la legalitatea și temeinicia soluției adoptate, iar instanțelor de recurs elementele necesare pentru exercitarea controlului judecătorec. Motivarea hotărârilor de către instanțele naționale constituie o obligație impusă acestora și prin prevederile art. 6 din CEDO.

La rejudecarea cauzei instanța de apel urmează să se conducă de prevederile art. 436 Cod de procedură penală, care reglementează procedura de rejudecare și limitele acesteia, să se pronunțe la modul cuvenit și în strictă conformitate cu prevederile legii procesual-penale asupra tuturor motivelor invocate de procuror și avocat în cererile de apel și cele invocate în prezenta decizie, să verifice și să aprecieze profund probele administrate și examinate în instanță, să le dea apreciere cuvenită cu argumentarea admisibilității sau inadmisibilității fiecărei probe examinate, ținând cont de motivele casării deciziei atacate, să înlătore omisiunile admise și să pronunțe o hotărâre legală și întemeiată, în conformitate cu prevederile art. 417 Cod de procedură penală.

10. În conformitate cu prevederile art. 435 alin. (1) pct. 2) lit. c) Cod de procedură penală, Colegiul penal lărgit al Curții Supreme de Justiție,

DECIDE :

Admite recursul ordinar declarat de procurorul în Procuratura de nivelul Curții de Apel Chișinău, Sergiu Brigai, casează total decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 23 martie 2016, în cauza penală în privința lui Gheorghica Vasile și dispune rejudecarea cauzei în aceeași instanță de apel, în alt complet de judecată.

Decizia nu este susceptibilă de a fi atacată.

Decizia pronunțată integral la 16 august 2016.

Președinte

Nicolae Gordilă

Judecători

Liliana Catan

Iurie Diaconu

Elena Covalenco

Ion Guzun